

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J. Š.**, zast. Mgr. Zbyňkem Andršem, advokátem se sídlem Úvoz 446/118, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2016, čj. MPSV-2016/175300-921, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 11. 2017, čj. 41 A 64/2016-52,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Posuzovaná věc se týká přezkumu rozhodnutí o snížení doplatku na bydlení, který patří mezi dávky poskytované podle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Žalobce žije s nezletilým synem v bytě nacházejícím se v rodinném domě jeho matky. Správní orgány snížily žalobci doplatek na bydlení na částku 3 717 Kč měsíčně. Při výpočtu doplatku na bydlení správní orgány nezohlednily nájem ve výši 7 000 Kč (bez energií), který žalobce platí měsíčně své matce za užívání bytu. S ohledem na rodinný vztah pronajímatele a nájemce je prý stanovené nájemné nemorální a v rozporu s dobrými mravy. Krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Soud se neztotožnil s argumentací správních orgánů, že placení nájemného matce žalobce je v rozporu s dobrými mravy. Naopak dospěl k závěru, že do odůvodněných nákladů na bydlení bylo možné stanovené nájemné započítat až do výše obvyklého nájemného v místě, kde žalobce žije. Podle krajského soudu nebylo dále z rozhodnutí správních orgánů zřejmé, jaké důvody je vedly ke snížení doplatku na bydlení.

[2] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností; rovněž navrhuje, aby NSS přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že se neztotožňuje se zrušujícím rozhodnutím krajského soudu a že potřebuje dostatek času k provedení úkonů souvisejících s novým projednáním věci. Podle žalobce není tato argumentace k přiznání odkladného účinku dostačující. Stěžovatel prý nevysvětluje, v čem by právní následky napadeného rozsudku pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, NSS usnesením přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[4] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím krajského soudu. NSS konstatuje, že povinnost stěžovatele rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této souvislosti NSS odkazuje na usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS.

[5] Stěžovatel dále návrh na přiznání odkladného účinku zdůvodnil tím, že potřebuje dostatek času k provedení úkonů souvisejících s novým projednáním věci. Tato tvrzení stěžovatel blíže nespecifikoval. NSS podotýká, že institut odkladného účinku kasační stížnosti nemohou správní orgány využívat jako způsob, jak získat více času k provedení úkonů v novém projednání věci po předchozím zrušení rozhodnutí krajským soudem. Smyslem přiznání odkladného účinku je zabránění hrozící vážné újmě, které by mohl výkon rozhodnutí krajského soudu vyvolat, nikoliv poskytnout větší komfort správním orgánům při novém projednání věci.

[6] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS dočasně pozastavuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. NSS proto přizná odkladný účinek pouze v ojedinělých případech, ve kterých by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel nic takového netvrdil. Tvrzení stěžovatele zůstala zcela vágní a stěžovatel je neupřesnil ani k výzvě NSS.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, NSS se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem (srov. bod [3]).

[8] NSS proto návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2018

pokračování

Zdeněk Kühn
předseda senátu